

ауторитативном интерпретацијом устава, тиме што делују као закон према свима (*erga omnes*) утичу и на егзистенцију постојећих извора уставног права. То се највише односи на законе чија судбина увелико зависи од оцена уставности које дају уставни судови. Они својим одлукама могу да доведу по удар, у питање неуставне одредбе закона тако да законодавац мора да води о томе рачуна, да респектује уставни суд и има у виду његова тумачења појединих уставних одредби. Када доноси законе законодавац, мора унапред да има у виду оваква схватања, ставове и одлуке уставних судова да би избегао ризик да донесе закон који би био неуставан односно у поступку пред судом поништен као неуставан. Тако су одлуке уставних судова индиректно извор уставног права јер преко оцене уставности закона утичу на правац и садржину закона који се доносе од стране законодавног тела.

## II. ОСОБЕНИ ИЗВОРИ УСТАВНОГ ПРАВА

Поред стандардних, уобичајених извора уставног права, у појединим земљама се срећу и посебни, особени извори уставног права. Ти особени извори уставног права су пре свега карактеристични за земље англосаксонског правног система, Велику Британију и САД и ту се издвајају они акти који немају карактер општих правних аката, не делују за све, у односу на сва лица и не важе за све правне ситуације. Међу овим особеним актима и изворима уставног права се издвајају следећи:

1. Судске одлуке су значајан извор права, карактеристичан за земље англосаксонског права и то нарочито за Велику Британију и САД. То није случај са државама континенталне Европе за које је карактеристично схватање да судови не могу да доносе, стварају материјалне законе, већ могу само да их примењују. Од европских држава у том погледу се још издваја Швајцарска у којој је Савезни суд стварао током своје дуге судске праксе велики број правних прописа. Међутим, у Великој Британији и САД се судске одлуке сматрају формалним изворима права јер утичу на стварање опште норме која има обавезну снагу не само за случај за који је донета него и за друге сличне случајеве. Тако пресуда суда у једном конкретном случају добија карактер прецедента који је обавезан и за будуће пресуде у случајевима исте врсте. Иако постоји и противуречан став према судској пракси у САД, судске одлуке су се одржале као важан извор америчког уставног права. Тако једна конкретна судска одлука у поступку решавања конкретног случаја постоје образац по коме ће се